

BOCZNY TOR 191

Nieścięte. Czyli chwile w maju / 20.05.2016

List majowy

Noszę się z zamiarem napisania listu do ciebie.

Chcę napisać o pocieszeniu, zacznę więc od siebie:
uśmiech po kryjomu, jasne myśli, takie tam drobne
przyjemności przyszły nagle i nachodzą, wiesz?

Trafiło się jak ślepej kurze w burzę. Jak słońcem
po oczach spomiędzy ostrzy żaluzji. Jak wiatrem
na wysokiej przełęczy po spoconych plecach.

Jakoś tak.

Lepiej będzie bez porównań, pocieszenie obowiązuje.
Dobrze, że mogę cię pomyśleć i nie muszę wymyślać.

/ d.

Strzeż się pociągu

Wysiadasz gdzieś po drodze i idziesz przed siebie, też po drodze. Trochę jak w starym dowcipie: zobaczyć czasem trzeba, że las to drzewa.

Bez korekty

Późna wiedza: nie obawiać się błędów! Z trzech powodów przynajmniej. Po pierwsze: nie po raz ostatni. Po drugie: doskonałość jest jak w krtani ość. Po trzecie: może tak być, że są zauważalne jedynie dla ciebie i nie trzeba nikomu tłumaczyć, że gorsza od obaw bywa niestaranność.

Serce i oko

- Pełnia. Widzisz?
- Niezupełna.

Nieścięte, niezdmuchnięte

W maju lubię dmuchawce.

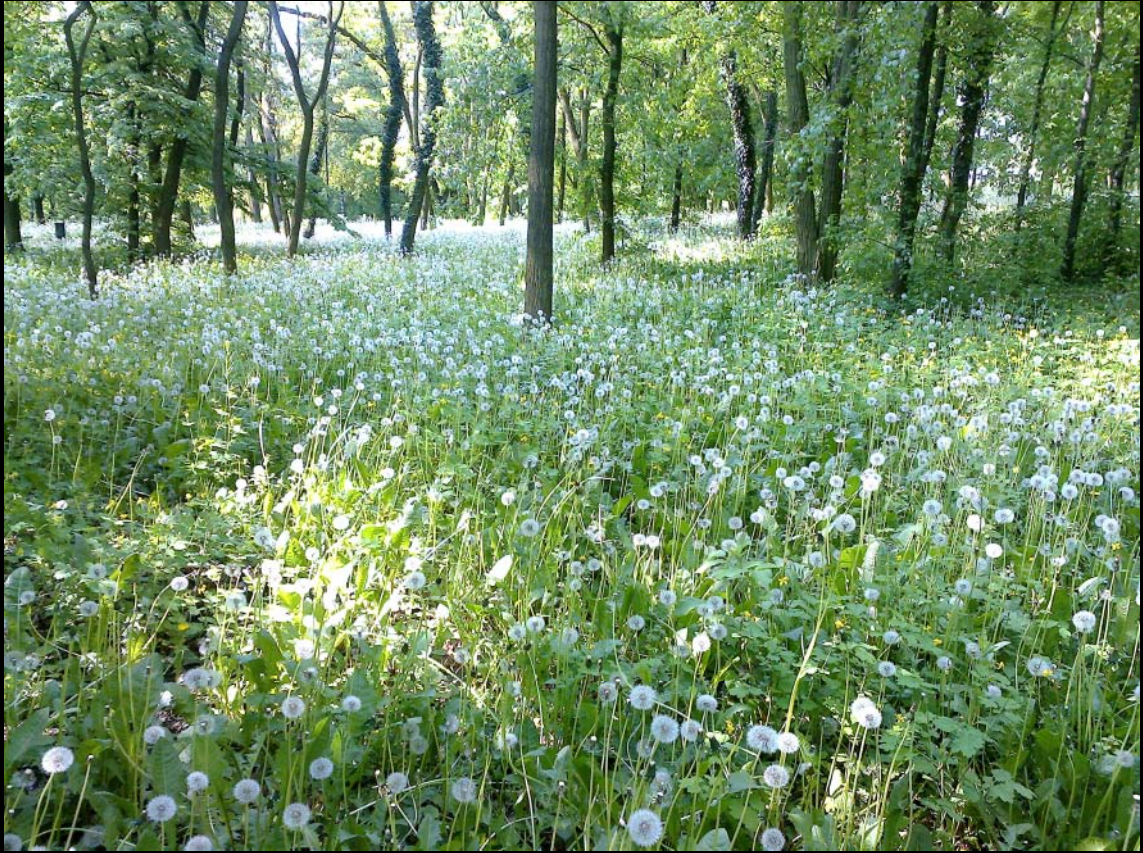
Wybaczam to sobie.

Thomas S. Eliot

CHÓRY Z MISTERIUM OPOKA

(1934)

(fragment)

Orzeł szybuje w niebiosach.

Myśliwy z psami dąży po swym szlaku.

O wieczny obrocie współzależnych gwiazd,

O wieczne powracanie tych samych pór roku,

O świecie wiosny i jesieni, śmierci i narodzin!

Nieprzerwane koło zamysłu i czynu,

Pomysłowość bez końca i bez końca eksperyment

Przybliżają wiedzę ruchu, nie będącą wiedzą spokoju;

Wiedzę mówienia, nie będącą wiedzą ciszy;

Wiedzę słów i nieznajomość Słowa.

[...]

Gdzie jest życie, które utraciliśmy, żyjąc?

Gdzie jest mądrość, którą utraciliśmy w wiedzy?

Gdzie jest wiedza, którą utraciliśmy w wiadomościach?

/ tłum. W. Krysiński i J. M. Rymkiewicz

